

Dosarul nr. 1-168/24

Număr atribuit conform PIGD 1-24057946-32-1-29052024

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

08 iulie 2025

or. Leova

Judecătoria Hînceşti, sediul Leova

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător

Nicolae Zaharia

Grefier

Natalia Carabet

Cu participarea:

Procurorului

Gheorgii Solomon

Avocatului

Vasile Zagaican

În lipsa:

Inculpatul

Oleksandr Borysenko

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui:

Borysenko Oleksandr, născut la data de *****, IDNP:*****, originar din Republica *****, domiciliat temporar pe str. *****, or. ***** Republica *****, cetăţean al Republicii *****, nesupus militar, studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreţinere, fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzute de *art. 325 alin. (1) Cod penal*,

Procedura de citare legală a fost executată.

Termenul de examinare a cauzei: 20.05.2025 - 08.07.2025

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

a c o n s t a t a t :

Borysenko Oleksandr, la data de 06 martie 2024, aproximativ ora 18:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni pe sens de ieşire din Republica Moldova pentru traversarea frontierei de stat, unde de către inspectorul Direcţiei Regionale Vest a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră al MAI, Oleg Muşchei, persoană publică în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, având în virtutea funcţiei deţinute permanent drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice, abilitată potrivit prevederilor art. 6 al legii nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliţia de Frontieră, cu atribuţiile de realizare, în limita competenţelor, acţiuni de prevenire, depistare şi contracarare a migraţiei ilegale şi a altor infracţiuni transfrontaliere legate de circulaţia ilegală a persoanelor, a efectua, în colaborare cu alte autorităţi ale administraţiei publice,

în modul stabilit de legislație, controlul frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane, care se află în exercițiul atribuțiilor de serviciu, i-a fost comunicat că urmează a fi verificat și după caz audiat referitor la intrarea în Republica Moldova.

Urmare a acestor acțiuni, Borysenko Oleksandr, cunoscând că a intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova și că posedă ștampilă confirmatoare în pașaportul său fapt ce nu îi va permite ieșirea din țară, acționând cu intenție directă, în scopul determinării inspectorului Oleg Mușchei să-i permită ieșirea din Republica Moldova fără al documenta, contrar obligațiilor de serviciu, i-a dat inspectorului Oleg Mușchei suma de 100 Euro, mijloacele financiare punându-le în interiorul pașaportului său personal, pe care i l-a înmănat inspectorului Oleg Mușchei.

În ședința de judecată, Borysenko Oleksandr nu s-a prezentat. Instanța notează că, acesta printr-o cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, (f.d.137).

Conform art.368 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, au fost date citire declarațiilor inculpatului Borysenko Oleksandr, depuse în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit și învinuit (f.d.75-76; 82);

Potrivit procesului – verbal de audiere a bănuitului din 06 mai 2024, Borysenko Oleksandr a declarat că, din considerentul că la moment în ***** este un conflict militar, la 03.03.2024, noaptea nu își aduce aminte ora, împreună cu doi prieteni de ai săi au hotărât să traverseze ilegal frontiera de stat a Ucrainei cu Republica Moldova, astfel, s-au deplasat în or. Odessa apoi cu o mașină de ocazie s-au deplasat până în s. Studiona. Ulterior, singuri au traversat ilegal granița prin satul „Rotari”. Urmare, la data de 06.03.2024 deja se afla în PTF Leușeni. Aproximativ la orele 18:00, din considerentul că în sediul clădirii PTF Leușeni, se aflau mai multe persoane de origine ucraineană care așteptau să fie audiați, dânsul a hotărât să se apropie de angajatul care documenta și să-i propună niște mijloace bănești pentru al trece fără rând. Ulterior, a creat o situație, a pus în pașaportul său biometric eliberat pe numele său, patru bancnote cu nominalul a câte 20 euro și două bancnote cu nominalul a câte 10 euro, în total 100 euro, s-a apropiat de angajat și a spus că din întâmplare și-a pierdut pașaportul intern prin sala de documentare, la care angajații poliției care erau doi, i-au comunicat că nu au găsit nici un document. Atunci dânsul i-a rugat să caute prin sală, dar mai întâi să i-a pașaportul său biometric pentru a vedea datele sale și imaginea imprimată în pașaport. În momentul în care unul din angajații poliției a deschis pașaportul care personal i l-a înmănat a depistat 100 euro. Ulterior a fost întrebat pentru ce sunt banii respectivi, la care dânsul le-a comunicat că nu a pierdut careva acte, iar banii sunt pentru ai facilita un serviciu și anume să-i autorizeze ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova în mod de urgență, ca să nu stea în rând. Văzând aceasta angajatul poliției l-a avertizat și i-a spus că acest lucru este un act de corupere, însă dânsul tot insista și-i spunea că totul este normal. Ulterior angajatul poliției a telefonat pe cineva și a comunicat despre cele întâmplate iar la fața locului a venit grupa de documentare care au ridicat și sigilat banii respectivi. Vina îi este clară, o recunoaște pe deplin prin ce sincer se căiește de cele comise (f.d.75-76).

În conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Aliniatul (2) al art.101 Cod de procedură penală stipulează că reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Deși inculpatul a făcut declarații la urmărirea penală prin care a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței de judecată:

- Declarațiile martorului Mușchei Oleg, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, la data de 06.03.2024 fiind implicat în serviciu, era la punctul de control și trecere a frontierei de Stat Leușeni împreună cu colegul Rotari Marcel. La punctul de trecere Leușeni oferea ajutor la documentarea cetățenilor ucraineni. În timpul audierii altor cetățeni, s-a apropiat Borysenko Oleksandr și a comunicat că și-a pierdut pașaportul intern prin sală, iar pentru al putea găsi dânsul i-a dat pașaportul lui biometric, când a deschis pașaportul biometric a observat că erau patru bancnote de 20 euro și două bancnote de 10 euro. Apoi i-a întrebat pentru ce sun acei bani, iar dânsul i-a răspuns că pentru facilitarea trecerii mai rapide, după care i s-a comunicat că încalcă legea și se pedepsește penal, dânsul a comunicat că cunoaște, dar dorește mai rapid să treacă și a insistat. Acțiunile lui Borysenko Oleksandr au fost văzute de colegul său. A mai comunicat că a solicitat echipajul pentru documentare.

- Declarațiile martorului Rotari Marcel, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, la data de 06.03.2024 fiind în punctul de control a frontierei de Stat Leușeni, pentru documentarea persoanelor care au traversat ilegal frontiera de stat, în timp ce se afla cu colegul său de serviciu Mușchi Oleg, de el s-a apropiat un cetățean ucrainean și anume Borysenko Oleksandr care a comunicat că a pierdut pașaportul intern, apoi a întins colegului său pașaportul biometric spunându-i să-l caute după datele din imagine. Când a deschis pașaportul în el erau 4 bancnote cu nominalul de 20 euro și 2 bancnote cu nominalul de 10 euro. La întrebarea pentru ce sunt banii, cetățeanul ucrainean a comunicat că sunt pentru facilitarea trecerii frontierei de stat, adică fără rînd, deoarece erau mai multe persoane care așteptau. Fiindu-i comunicat faptul că acțiunile sale sunt ilegale acesta a continuat să insiste. Apoi colegul său a informat dispeceratul informațional Vest și a solicitat grupa de documentare la fața locului.

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.03.2024 cu planșa fotografică(f.d.13-18);

- raportul de constatare Tehnico-Științifică nr. 161 din 12.04.2024(f.d.23-27);

- procesul-verbal de examinare din 15.04.2024, prin care s-a consemnat cercetarea bancnotelor ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului(f.d.28);

- ordonanța de recunoaștere drept corp delict (bancnotele) și de atașare la dosarul penal din 06.03.2024(f.d.29);

- procesul-verbal de reținere din 06.03.2024 a persoanei Borysenko Oleksandr(f.d.73-74);

Potrivit art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor*

legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Conform art. 3 alin. (1) Cod penal, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.*

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Instanța reiterează că potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 Cod de procedură penală, garantat de art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Conform art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

Potrivit art.52 alin.(1) Cod penal, *se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Conform prevederilor art. 389 alin.(1) Cod penal *Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Soluționând chestiunile indicate la art.385 Cod de procedură penală prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciază că faptele de săvârșirea cărora este învinuit Borysenko Oleksandr au avut loc și aceasta a fost comise de inculpat, fiind întrunite elementele constitutive ale componentei infracțiunilor

prevăzute art.325 alin.(1) Cod penal: ”*Oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini o acțiune contrar funcției sale.*”

Sub aspectul elucidării elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 din Codul penal, se remarcă că, prin acțiunile învinuitului, au fost aduse atingeri relațiilor sociale cu privire la activitatea legală a organelor autorității publice, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „*bunuri*„, se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare. La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin suma de bani la caz, patru bancnote cu valoarea nominală de 20 euro și 2 bancnote cu valoarea nominală de 10 euro.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă (art.325 din Codul penal) constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Prin „*oferirea*”, în sensul art.325 alin.(1) din Codul penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Prin „*darea*”, în sensul art.325 alin.(1) din Codul penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică sau persoana publică străină.

Infracțiunea prevăzută la art.325 din Codul penal este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire (indiferent dacă persoana publică ori persoana publică străină nu se lasă coruptă și nu le acceptă ori nu a reușit să realizeze solicitarea) sau din momentul dării în întregime a remunerației ilicite.

Pentru existența infracțiunii de corupere activă nu are importanță dacă actul în vederea comiterii căruia se dau, se oferă sau se promit bunuri sau servicii este legal sau ilegal. În speță, latura obiectivă s-a realizat prin acțiuni active din partea lui Borysenko Oleksandr, manifestate prin oferirea și transmiterea mijloacelor bănești ofițerului de investigații al Sectorului de Poliție de Frontieră Leușeni al Direcției regionale Vest, Mușchei Oleg, în calitate de persoană publică, să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiunile lor de serviciu și contrar acestora, adică facilitatea de către acesta a traversării frontierei Republicii Moldova cu România într-un regim preferențial, oferindu-i acestuia o remunerație ilicită sub forma mijloacelor bănești în sumă totală de 100 euro.

Infracțiunea de corupere activă se săvârșește numai cu *intenție directă*, făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă. Promisiunea, oferirea sau darea serviciilor se înfăptuiesc în scopul de a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni ce ține de obligația de serviciu sau pentru a îndeplini o acțiune contrar acestor obligați, precum și în scopul de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o oarecare decizie favorabilă.

Potrivit prevederilor *art. 123 din Codul penal*, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Analizând mijloacele de probă în susținerea învinuirii formulate, se reține că în acțiunile învinutului Borysenko Oleksandr sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 325 alin.(1) Cod penal, este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii vârsta de 16 ani.

Pe cale de consecință, instanța de judecată constată că prin acțiunile sale, Borysenko Oleksandr a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal: *"Oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini o acțiune contrar funcției sale."*

Individualizând pedeapsa inculpatului, instanța de judecată a reținut următoarele:

Potrivit art. 61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art.7, 75 Cod penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor grave, motivul comiterii acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile

legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii infracțiunii instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 CP, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art.76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului Borysenko Oleksandr instanța de judecată a stabilit recunoașterea vinovăției.

În conformitate cu art.77 Cod penal, circumstanțe agravante în privința inculpatului Borysenko Oleksandr instanța de judecată nu a stabilit.

Instanța de judecată constata, că Borysenko Oleksandr a săvârșit infracțiunea la 06.03.2024 și la momentul comiterii infracțiunii, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (4) din Codul penal se clasifica drept infracțiune gravă, or, sancțiunea normei penale încriminate era - închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Ulterior, în baza Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, au fost operate modificări la Codul penal, inclusiv la art. 325 Cod penal.

Astfel, la data examinării cauzei infracțiunea încriminată lui Borysenko Oleksandr, potrivit art. 16 alin. (2) din Codul penal se clasifică drept infracțiune ușoară, deoarece sancțiunea normei penale încriminate prevede pedeapsă sub forma de amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Suplimentar, prin prisma prevederilor art.10 alin.(1) Cod penal, Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod,

ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Astfel, instanța de judecată stabilește, ca conform prevederilor art.325 alin.(1) Cod penal, (redacta Legii din 07.09.2024) urmează să se ghideze de secțiunea prevăzută sub forma de amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

Astfel, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Borysenko Oleksandr pentru comiterea de către aceasta a infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

Totodată, instanța de judecată constată aplicabilitatea prevederilor art.64 alin.(3¹) Cod penal, unde se stabilește, ca în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Cu referire la corpurile delict:

Patru bancnote cu valoarea nominală de 20 euro cu seriile și numerele ST*****, UD*****, SP*****, SB*****, două bancnote cu valoarea nominală de 10 euro, cu seriile și numerele RA*****, YA***** care se păstrează temporar la Serviciul Fiscal de Stat, după rămânerea definitivă a sentinței, să fie trecute în contul statului.

Conform art. 106 alin. (1) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). Concomitent, potrivit alin. (2) - Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

Conform prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului.

În conformitate cu art.340-341, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Borysenko Oleksandr se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova și i se aplică pedeapsă sub formă de 1000(o mie) unități convenționale, cei ce constituie suma de 50 000 (cincizeci mii) lei.

În conformitate cu prevederile art.64 alin.(3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delictive - patru bancnote cu valoarea nominală de 20 euro cu seriile și numerele ST*****, UD*****3, SP*****, SB*****; două bancnote cu valoarea nominală de 10 euro, cu seriile și numerele RA*****, YA*****, după rămânerea definitivă a sentinței, urmează a fi trecute în contul statului;

Sentința este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Leova).

Președintele ședinței,

Judecător

Zaharia

Nicolae